

عنوان مقاله:

نحوه شناسایی ظرفیت بلا استفاده در حسابداری مصرف منابع و بهایابی بر مبنای فعالیت زمان گرا

محل انتشار:

دهمین همایش ملی حسابداری ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سلمان بیک بشرویه - دانشجوی دکتری حسابداری دانشگاه تهران

محمد عبدزاده کنفی - دانشجوی دکتری حسابداری دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

علی رغم تفکری نوین که در حسابداری مدیریت توسط بهایابی بر مبنای فعالیت معرفی شد، این روش نتوانست به اهداف خود دست پیدا کند و در بسیاری از سازمان ها جایگزین خوبی برای سیستم های سنتی باشد. در واکنش به معایب این روش ، بهایابی بر مبنای فعالیت زمان گرا و حسابداری مصرف منابع معرفی شدند. یکی از مه مترین خصوصیات که بهایابی بر مبنای فعالیت زمان گرا و حسابداری مصرف منابع را از بهایابی بر مبنای فعالیت متمایز میسازد ، شناسایی ظرفیت بلا استفاده در این دو روش نوین است. با توجه به عدم وجود آشنایی کافی در داخل کشور نسبت به این دو سیستمهای جدید(به ویژه حسابداری مصرف منابع که آخرین پیشرفت حوزه بهایابی است)، این نوشتار برآن است تا با ارائه مباحث نظری و ارائه مثالی در این رابطه، سه روش فوق را با یکدیگر مقایسه و نحوه تبدیل سیستم های مبتنی بر بهایابی بر مبنای فعالیت را به سیستم های بهایابی بر مبنای فعالیت زمان گرا و حسابداری مصرف منابع بیان و در نهایت دلایلی را ذکر کند، که موجب میشود حسابداری مصرف منابع با تاکید بر مفهوم منابع در سازمان و مدیریت ظرفیت، نسبت به دو روش دیگر برتری داشته باشد.

کلمات کلیدی:

مدیریت بهای تمام شده، ظرفیت بلا استفاده، بهایابی بر مبنای فعالیت، بهایابی بر مبنای فعالیت زمان گرا، حسابداری مصرف منابع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/183589>

